

У збірнику наукових праць «Геохімія та рудоутворення» друкуються оригінальні статті, огляди, рецензії та матеріали хронікального характеру, що висвітлюють питання геохімії, петрології, рудоутворення, мінералогічних і геохімічних методів пошуку та оцінки родовищ корисних копалин, пошукової геохімії та геохімії навколишнього середовища.

Статті приймаються на розгляд редколегії за умови, що вони не були опубліковані раніше і не подані для опублікування в інших виданнях. Статті публікуються українською або англійською, або російською мовами.

Загальні вимоги. Стаття подається до редакції у електронному вигляді (на диску або електронною поштою) та у роздрукованому вигляді у двох примірниках. До статті додається ліцензійний договір на використання твору (відповідно до постанови Президії НАН України від 07.11.2008 № 283).

Порядок розміщення матеріалів у файлі та твердих копіях: текст, література, іншомовні резюме, таблиці, рисунки, підписані підписи, відомості про авторів. Всі сторінки нумеруються. Кожний рисунок і кожна таблиця подаються на окремій сторінці. На окремих сторінках подаються також два іншомовних відносно тексту статті резюме з ключовими словами. На початку резюме необхідно вказати авторів і назву статті відповідною мовою. Прізвища й ініціали авторів англійською мовою вказати відповідно до закордонного паспорту. Резюме англійською мовою (www.emeraldinsight.com/authors/guides/write/abstracts.htm?part=1) повинно бути розширеним (200–250 слів), обов'язково структурованим (можлива рубрикація, як у статті) і передавати основні відомості про об'єкти, методи досліджень, отримані результати та висновки.

Обсяг статті, включаючи таблиці і резюме, не повинен перевищувати 25 стор.

Стаття має бути структурованою. Обов'язковими розділами оригінальних статей є вступ, що включає історію вивчення питання, постановку проблеми та цілі (мету), методика досліджень – опис об'єктів (зразків) та методів досліджень, результати та обговорення – виклад отриманих авторами результатів та їх обговорення, висновки.

Перед списком використаної літератури рекомендується розміщати короткий розділ «Подяки» (Acknowledgements), у якому автори висловлюють подяку фахівцям, які допомагали під час виконання аналітичних робіт, розрахунків, надали суттєві поради, а також організаціям, що надали допомогу під час виконання робіт (матеріальна підтримка, доступ до приладів, об'єктів досліджень, документації), або вказати назву проекту (гранту), за яким виконано дослідження.

Відомості про авторів подаються на окремій сторінці. Для кожного автора вказуються ім'я, по батькові, прізвище; науковий ступінь, вчене звання, посада; повне найменування організації – основного місця роботи автора, її адресу. Для контактної особи з числа авторів треба вказати також номер телефону та електронну адресу.

Оформлення. Тексту статті має передувати цифровий шифр УДК, назва статті, прізвища всіх авторів, назва й адреса місця роботи, резюме мовою статті з ключовими словами.

Текст має бути набраний у форматі *MS WORD* (.doc) шрифтом *Times New Roman Cyr* (розмір – 12 pt)

через 1,5 інтервали, на сторінці формату А4 (210 × 297 мм). *Поля:* нижнє, верхнє, лівє, правє – 20 мм.

Над-, підрядкові індекси, формули і математичні знаки слід набирати з використанням додатка *MS EQUATION 3.0*. Фізичні величини необхідно наводити в одиницях СІ, згідно зі стандартом СЕВ 1052-78 «Метрология. Единицы физических величин».

Іноземні прізвища, географічні назви країн у тексті мають бути наведені в українській, російській або англійській (відповідно до мови тексту статті) транскрипції.

Таблиці повинні мати назву. Примітки і виноски до таблиць потрібно друкувати безпосередньо під ними. Таблиці набираються шрифтом *Times New Roman Cyr* (8–10 pt). Кожному значенню у таблиці повинна відповідати одна комірка, порожніх комірок бути не повинно.

Ілюстрації необхідно надавати у електронному вигляді у форматах *TIF* або *JPG* з роздільною здатністю 300 dpi для напівтонових рисунків, 600 dpi – для штрихових. У твердих копіях – на одній стороні аркуша, на звороті якого необхідно вказати номер ілюстрації. На фотографіях (тільки ч/б) вказувати верх і низ та масштаб (для мікрофото – збільшення). Текст на рисунках (назви, осі, умовні позначення тощо) має бути наведений мовою основного тексту статті.

Бібліографія. Пристатейні списки бібліографічних посилань складати в алфавітно-хронологічному порядку і оформлювати у двох варіантах (*Література* та *Reference*). *Література.* Бібліографічні дані, оформлені відповідно до ДСТУ 8302:2015 повинні містити прізвища та ініціали всіх авторів, назву книги або статті, далі: для книги – місто, видавництво, рік видання і повну кількість сторінок; для статті – назву журналу чи збірника, рік, том (підкреслити) і номер випуску, сторінки початку і кінця статті, її цифровий ідентифікатор – *DOI* (за наявності); для електронного видання додатково – адресу відповідної веб-сторінки і дату звернення. *Reference.* Відповідно до вимог міжнародних наукометричних баз – згідно зі стандартом Harvard (www.emeraldinsight.com/authors/guides/write/harvard). Бібліографічні дані повинні містити: транслітеровані латиницею прізвища та ініціали всіх авторів статті (книги); рік публікації (в круглих дужках); назву журналу (книги), назву статті з журналу (книги) англійською мовою; том і номер випуску журналу, (для книг – видавництво і місце видання); сторінковий інтервал статті; *DOI* (за наявності); мова статті (в квадратних дужках).

Посилання в тексті на опубліковані літературні джерела треба наводити цифрами у квадратних дужках, що відповідають по рядковому номеру джерела у пристатейному списку. Посилання на неопубліковані матеріали не припускаються.

Додаткові відомості. У випадку переробки статті датою її надходження вважається день одержання редакцією доопрацьованого тексту.

Про відхилення статті редакція повідомляє автора. Примірники твердої копії не повертаються.

За зміст матеріалу статті та достеменність, точність наведених у ній фактів, даних, бібліографічних довідок, цитат, написання географічних назв, власних імен тощо несе відповідальність автор.

У разі передруку матеріалів необхідно посилатися на збірник «Геохімія та рудоутворення».